

1893-10-26

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10731>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

κων και του θωμανικού αποσπάσμα-
τος και ηθελον πέση. ούτοι θύματα
της εκπληρώσεως του καθήκοντός
των, αν μη ο εισαγγελεύς βλέπων τον
επικείμενον κίνδυνον διέτατε πύρ.
Πρό του πυρός διαλυθέντες δρομαίοι
οι στασιασται απήλθον εγκαταλιπόν-
τες επί του πεδίου της συμπλοκής 7
νεκρούς και 25 τραυματίας. Οι χωρο-
φύλακες τότε συλλαβόντες τους πρω-
ταίτους επανήλθον εις την πρωτεύου-
σαν.

Ενταυθα αναπόφευκτος υπάρχει μι-
κρά τις περιγραφή της πρωτεύουσής
της Σάμου.

Το Βαθύ, ούτω καλείται η πρωτεύ-
ουσα της Σάμου, εινε διηρημένον εις
Άνω και Κάτω Βαθύ. το Άνω Βαθύ
επί τερπνοτάτου λόφου εκτισμένον ά-
πέχει του Κάτω Βαθούς εκτισμένου
εν τω μυώ βάθους κάλπου περί το
πέταρτον ώρας. Η παρέκδοσις αυτή
εινε αναγκαία, ως γενήσεται δήλου.
Μεταξύ των εν Μυτιληνοίς 7 φρου-
θέντων ήτο και εις εξ Άνω Βαθούς
άπλους θεατής των συμβαινόντων.
Οι κάτοικοι του άνω Βαθούς εξήρηθη-
σμένοι άλλως τε και ούτοι και ζη-
τούντες άφορμήν επιθέσεως, παραλα-
βόντες το πτώμα του φρουθέντος κα-
τήλθον εις το Κάτω Βαθύ και συ-
σπειρωθέντες πρό του Ηγεμονικου
Μεγάρου εις άπρεπεις κατά του Η-
γεμόνος ύβρεις παρεφέρθησαν προσκα-
λουτες αυτόν να ίδη το πτώμα
και ζητούντες διά μανιωδών κραυγών
την άπελευθέρωσιν του πολιτικού
καταδίκου και πρωταίτιου των εν Μυ-
τιληνοίς ταραχών Ζάννη.

Πρός άποφυγήν λυπηρών γεγονό-
των ο Ηγεμών επέτρεψε την άπελευθέ-
ρωσιν του Ζάννη, ον εκ των φυλακών
άπελευθέρωσαντες απήλθον θριαμβευ-
τικώς αίροντες, καταλιπόντες εκτά-
δην κείμενον πρό του Ηγεμονικου Με-
γάρου το πτώμα του φρουθέντος, ον
κατόπιν παίδες άράμενοι απήγαγον
εκείθεν.

Αμυχανών ο Ηγεμών τηλεγραφικ-
ώς ανήγγειλε την ύψηλή Πύλη την
κατάστασιν της νήσου εξαιτούμενος ά-
μα την συνδρομήν αυτής προς κα-
ταστολήν των ταραχών. Μετά τρεις
ήμέρας 650 θωμανοί στρατιώται ά-
πειθισθέντες ενταυθα η θεία τούτων
καθησύχασε τά πράγματα και άποκα-
τέστη η τάξις. Ένα περίπου μήνα δι-
έμειναν οι θωμανοί εν Σάμω, ούδεν
άτοπον διαπραξάντες. Ο Ηγεμών δέ
κατήργησε τους επιβληθέντας φόρους
άνηστειούσας άμα τους στασιαστας.
Ήδη αιθρία διατρέχει πανταχοῦ ανά
τά Σαμιακά όρη ο ήλιος άμαυρω-
θείς υπό των τρομερών τούτων συμ-
βάντων, υπέρ ποτε λαμπρός ανατέλ-
λει, γλυκεία η Σαμιακή αύρα πείει,
εὐφροσύνης ηδὲ παρλάζον το Ιώνιον
αὔμα έναγκαλίζεται τάς αναλαβούσας
την προτέραν των αγγλήν Σαμιακάς
άκτας.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ν. ΖΗΝΟΝ!

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΙΕΛΙΑ.

ΚΑΘΑΡΣΙΣ.

Επί τη βάσει της ισχύος και εξου-
σίας ην περιέβληται δια της Περ-
ρι Καθάρσεως Επιταγής του 1879, η
Αυτού Εξοχότης ο Μέγας Αρμο-
στής εντέλλεται να η επί των εκ
Συμόρης προερχομένων πλοίων επι-
βαλλομένη καθαρσις ελαττωθή εις
πενθήμερον, ην να τελώσιν εν Λάρνα-
κι, αι δ' εκ Κλαζομένων προελεύσεις
υποβάλλονται εις τεσσαρακονταοκτά-
ωρον καθαρσιν, ην να τελώσιν εν Λάρ-
νακι, εν, εν Κλαζομεναίς, συνεκει-
νώνησαν μετά της Ξηρας δι' αινδήπο-
τε άλλον σκοπόν η δια την λήψιν Υ-
γειονομικής Πιστοποιήσεως, επίτευ-
ξιν επιθεωρήσεως αυτής, αποτίθασιν
ταχυδρομείων η επιτίθασιν ταχυδρο-
μείων εν σάκκισ προσκόντως προφυ-
λαγμένοις, αποτίθασιν επιβατών, η έ-
πιτίθασιν επιβατών, τελεσάντων εν
Κλαζομεναίς καθαρσιν και εφοδιασθέν-
των επί τούτω δια πιστοποιητικών.

Η Αυτού Εξοχότης εντέλλεται ώ-
σαύτως να η καθαρσις, η επιβαλλο-
μένη επί των εκ των Γαλλικών Με-
σογειακών λιμένων και του Μονακου
προελεύσεων, άντικατασταθῆ δι' Ιατρι-
κής επισκέψεως.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΗ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.

Προσφοραι διά την έλ νίου κατα-
σειυήν του μεγάλου όχρετου Λευκωσί-
ας «Τσιρκιλή Δερέ» γίνονται δεχται
εις το γραφείον του προέδρου της Δη-
μοτικής Επιτροπής Λευκωσίας, ήτοι
εις το Διοικητήριον Λευκωσίας μέχρι
του σαββάτου 4 Νοεμβρίου 1893.

Σχέδια και ειδικοι καταλόγοι των
μεταχειρισθησομένων υλικών κλπ. ευ-
ρισκονται εις το Γραφείον του Προέδρου
της Δημοτικής Επιτροπής Λευκωσί-
ας και οι θουλόμενοι δύνανται να τα
ελέπωσι καθ' εκάστην εκτός των Κυ-
ριακών, από της 10 π. μ. μέχρι της
μεσημβρίας και από της 3 μέχρι της
4 μ. μ.

Αί προσφοραι πρέπει να επιστέλ-
λωνται προς τον Προέδρον της Δημο-
τικής Επιτροπής Λευκωσίας εντός έ-
σπραγισμένων φακέλων και επιγρα-
φομένων «Τσιρκιλή Δερέ».

Η δημοτική Επιτροπή δέν εινε
υπόχρεως να δεχθῆ την κατωτέραν η
οιανδήποτε προσφοράν.

25η Οκτωβρίου 1893.

Τῆ συντάξει του «Νέου Έθνος»
Λεμησῶ τῆ 12. 10. 93.

Το ενταυθα κακουργιδικειον μετα-
ξι άλλων εξεδίκασε κατά την παρελ-
ούσαν εβδομάδα δίκην σπουδαίαν φό-
νου έχούσαν ώδε:

Λαδοπόλως τις εκ Λευκάρων Στυ-
λιανός ονομαζόμενος ευρέθη πρό τινων
μηνών φρονιμένος εξωθεν του χωριού

Ανώγυρα. Κατ άρχας ηγήθησαν ο-
νόνοιαι κατά τινος Περικλέους εκ του
χωριού τούτου, προς ον ο φο-επιθείς εί-
χε περιέλθη εις ρῆξιν κατόπιν έμως η
άστυνομία κατά τάς δοθείσας αυτή
πληροφορίας συνέλαβε ούτως ένόχους
εξ Ανωγύρας, ών εις Χασάν εφινδής
καλούμενος, εινε λόγιος και εύκατάστα-
τος. Ούτος έμίσει θανάσιμως τιν προ-
μνημονευθέντα Περικλήν, ο έμως ως
ισχυρόν δέν ήδύνατο να βλάψη, οτε δ'
εμαθε την προς τον Λευκαρίτην εριν
του ενόμισεν οτι ευρε την περίστασιν
να καταστρέψη τον έχθρόν του προς
κρεσμόν του κυριέοντος αυτόν πά-
θους. Προσλαμβίνει λοιπόν και έτερον
ομόφυλόν του και παραμονεύσαντες
εν έρημω τόπω τον δυστυχῆ Λευκα-
ρίτην φονεύουσιν αυτόν εν πλήρει με-
σημβρία. όπως ένοχοποιήσωσι τον
Περικλήν. Αλλ' εστις σκάπτει τον
λάκκον του άλλου πίπτει ο ίδιος μέ-
σα. Δύο εγχωριοί των, εις χριστιανός
και εις θωμανός, ευρέθητες κατά τύ-
χην εκει κεκρυμμένοι εγένοντο αυτό
πται της τραγικής σκηνης και κα-
τήγγειλαν τους δολοφόνους, οτινες ά-
ποδευχθείσης της ένοχής των κατεδι-
κασθησαν εις θάνατον.

Την κατάστασιν της εν Κύπρω ά-
στυνομίας εξηκόνισε δεόντως η κατά
την εν Λεμησῶ πολυκροτον δίκην του
Χασάν εφινδη σαφής κατάθεσις του
μάρτυρος Σολομωνίτος Σολομωνίδου.
«Ο φιλαλήτης και εύτολμος χωρικός
ερωτηθείς διατι εροθείτε να καταγ-
γείλη το εγκλημα άμείσως εις την ά-
στυνομίαν, απήτησεν ευθαρσώς οτι
«η άστυνομία δέν εκτελεί το καθήκόν
της και δέν ήτο άπιθανον οι ζαπτιεδες
να εφυγάδουν τον κακούργον.» Όταν
δὲ ήρστηθη διατι οτε ήλθεν εις Λεμησ-
σόν εζητήσε μόνον τον ύπαστυνόμον
να καταγγείλη το εγκλημα, ενω ήδύ-
νατο η καταγγελία να γείνη και προς
άλλους υπαλληλους απήνητησεν εύτόλ-
μως «οδὲτι δέν έχω εμπιστοσύνην εις
κανένα άλλον υπάλληλον της άστυ-
νομίας δωροδοκούντα ολοι τους.»
«Και αυτός ο διευθυντής» ηρώτησεν
ο αρχιδικαστής «αυτό δέν τὸ γνω-
ρίζω,» απήνητησεν ο χωρικός.

Το συμβάν τούτο εινε χαρακτηρι-
στικώτατον, αποδεικνύει δ' άπαξ ακό-
μη τίνα ιδεαν έχει ο κυπριακός λαός
δι' εκείνους, οτινες τρώγοντες λου-
κουλικώς εικουσι και εξ χιλιάδας
λιρών κατ' έτος πράττουσιν ούδέν.

Αλλα τά πράγματα εφθασαν πλέ-
ον εις το άπροχώρητον η νήσος ελη-
βρά κατά καθεστώτας, οπερ άρδην δέ-
ον ν' ανατραπή, μη ανεχομένη δὲ τα
εν τῆ άστυνομία συμβαινόντα άγνοεί
προς ποιους να στραφή και τίνα πρά-
ξη πάντων των εννόμων μέσων εξα-
με χρησιν ο άτυχῆς ούτος λαός, άλλ'
η κατάστασις εξακολουθεί να εινε η
αυτή οια ήτο και πρό έτών δεκαπέν-
τε. Ίσως εις το μέλλον μεταβληθῆ η
φορά των πραγμάτων, άλλ' άγ το μέλ-

λον εινε οσέγγεια του παρόντος, άς
εῦρη έκαστος εξ ημών ιδίους φύλακας
των πολυτιμοτέρων αυτώ, διότι οι
άνθρωποι, οτινες ε-αχθησαν σημερον
φρουροι και φύλακες του εινε κατά το
πλείστον μέρος άναξιοι τριαύτης θέσε-
ως, πλέον η άπαξ σωσθέντες επιβου-
λοι των τιμιωτάτων του ανθρώπου δι-
καιωμάτων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Από της παρελθούσης δευτέρας
ήρξατο η τακτική διδασκαλία των μα-
θημάτων εν τῶ Γυμνασίω Λευκωσίας,
καθά δὲ γράφει η συνάδελφος «Ευα-
γόρας», ο χρόνος της εγγραφής θέλει
λήξει οταν ούπω, διό οι επιθυμούντες
εκ των λοιπών μερών της νήσου να
εγγραφώσιν άς σπεύσωσιν.

Αίραι έλλιποβαρείς κυκλοφορούσιν
από τινος εν τῆ νήσω, τουδ' οπερ ίπέ-
φερε μεγάλας δυσκολίας εν ταίς συν-
αλλαγίς. Επειδή δὲ η Όθ. Τράπεζα
δέν δέχεται τολούτας, αληθῆς πανικός
κατέλαβε τους ενταυθα εμπόρους.

Τῆ παρελθούση τρίτη κατέπλευσεν
ενταυθα το εκ Συμόρης γαλλικόν ά-
τμόπλοιον και το εκ Συρίας αυστρια-
κόν. Αύθημερόν κατέπλευσε και το εκ
Αλεξανδρείας αγγλικόν άτμόπλοιον
«Φουρτουνα».

Ο ύπό τον κ. Ματιρ γερμανικός
μουσικός θιάσος εξακολουθεί άνοχρού-
ων καθ' εκάστην έσπέραν ηδουμειέστα-
τα τεμάχια εν τῶ καφενείω του κ.
Φωκίωνος Καρεμφυλάκη κατά τάς
κυριακάς και ερωτός παιανίζει και την
ημέραν από της 10 1)2 π. μ. μέχρι
της 1 μ. μ. Κατά τάς ημέρας ταύ-
τας προσκλήσεις δέν γίνονται χάριν
των οικογενειών.

Την παρελθούσαν κυριακήν έτελέ-
αθησαν ενταυθα οι γάμοι του κ. Γ.
Κ. Ρουσσά μετὰ της δεσποινίδος Έλ-
πίδος Γ. Νικολαίδου. Τῶ ευαρμοστώ-
ζευγι εὐχόμεθα τιν συζυγικόν βίον
μεστών παντός αγαθοῦ.

Εις των ημετέρων συναδέλφων πει-
ραχθείς φαίνεται εξ δσων εδημοσιεύ-
σαμεν εν τῶ ηγγουμένω φύλλω άπο-
καλύψαντες τῶ δημοσίω τῆν διαγω-
γήν του κ. Τέτση, ον αυτός επί δύο
έτη ένεκωμιάζεν άδιαλείπτως εν τῆ
εφημερίδι του, άντι να ερυθριάση έ-
πιτίθεται καθ' ημών δι' ύβρεων, άπο-
σιωπητικῶν και άπειλῶν και επί τῆ
ευκαιρία ταύτη αναπτύσσει άρχάς, ών
λίαν επαξίως ο κλεινός δημοσιογράφος
από έτών πρωτανεύει, ερ' ω και συγ-
χαιρόμεν αυτώ, δηλοῦντες άμα οτι ού-
δέποτε θέλομεν αξιώση προσοχής τῆν
τοιαύτην αναίδρον τακτικήν τον.

Σ

Κύριε Συντάκτα του «Νέου Έθνους». Επιθυμούμε να διορθώσουμε το σφάλμα, απροσέγγιστον, μεν το κάτωθι του «Νεολόγου» διάφορον, εξ ου θα φανή αναγνωστές ότι η πρώτη διευθύτρια του παρθεναγωγείου Λάρνακος κυρία Αικατερίνη Κοντιδού δια λόγους αγνώστους τη ημετέρα κοινωνία εδέχετο άσελώς την παρθενικήν προσωμίαν «δεσποσύνη» ενφ ήτο ύπανδρος και όη και χήρα.

Εκ παραδρομής βεβαίως έγγραφε ότι κατά τα εγκλίματα του Ζωγράφου πρώην και ή του Παρθεναγωγείου της Παλάδος γενοσάν την διευθύνειν αναλαβούσα κυρία Αικατερίνη Κοντιδού. Την ελλόγιμον διευθύντριαν αναπολούσαν ότι ό μακαρίτης αυτής σύζυγος Ιατρίδης εδίδαξε ποτε εν τη Σχολή της Παναγίας και λυπητός ως έκ τούτου έχουσιν αναμνήσεις, ελεπρωσώπει κατά την εσπερήν ταύτην ή κυρία Φραγκάκη. Ταύτα χάριν της ακριβείας.

τηρών. Ομίλησε το πρώτον ένώπιον χιλίων άκροατών εν Σικάγω. Την αύτην ήμεραν προσεκήλητή επεκμόνωσ υπό επίτροπής να όμιλήση την εσπέραν. Δεχθείς την πρόσκλησιν παρουσιάσθη επί του βήματος και είδε τρισχιλίους άκροατάς, οίτινες τον ύπεδέχθησαν άνασταντες πρός στιγμήν έκ των καθισμάτων αυτών. Η συγκίνησις του ύπηρξεν άπερίγραπτος, όμίλησε δέ επί 35 λεπτά της ώρας. Θέμα του λόγου του ήτο ή πίστις της του Ευαγγελίου της Ελλάδος εν Αμερικη. Ο ένθουσιασμός ύπηρξε μέγας και αί ευχαριστίαι έγκάρδιοι.

Ακολουθως κατά την ήμεραν της ένάρξεως της θρησκευτικής συνλεύσεως των άντιπροσώπων όλων των θρησκείων της γής ήτο εις τό πρόγραμμα τρίτος. Ο λόγος του ήτο ένθουσιαστικώτατος. Το άκροατήριον έκ τεσσάρων περίπου χιλιάδων, εδέχετο τάς ρήσεις του δια ραγδαίων χειροκροτημάτων και δι άναστασεως των χειρών αναπαλλουστών μανδύλια. Την τρίτην ήμεραν της συνλεύσεως εδόθη αύτψ ό λόγος πρώτψ ότε και εν εκτάσει άνέπτυξε τα περί της ελληνικής εκκλησίας. Ο λόγος του αύτος διήρξεν επί μίαν ώραν και είκοσι λεπτά. Καίτοι ούδέποτε μεταχειρίζεται σημειώσεις, άλλ' όμιλεί από μνήμης, όχι μόνον δέ, έκαμε λάθος εν τη άγγλική γλώσση, άλλ' όμίλησε και ένθουσιαστικώτατα ένώπιον τόσων σοφών και πεπειθευμένων κληρικών τε και λαϊκών και ένώπιον τεσσάρων περίπου χιλιάδων λαού άνδρών τε και γυναικών. Το θέμα του λόγου του ήτο πρώτον, ότι η Ελλάς προσπαρεσκεύασε τά έννη και τους λαούς δια των γραμμάτων και δια της σεργίας αυτής και ήρριξε την όδόν του χριστιανισμού εις τον κόσμον. Δεύτερον ότι η Ελλάς

συνέλαβεν εν νψ την άνάπτυσιν του χριστιανισμού, έκρημνισε τους θεούς αυτής, ύψωσεν επί των έρειπίων την σημαίαν του Ευαγγελίου, και έμόρφωσεν την πρώτην χριστιανικήν εκκλησίαν, εν τψ κόσμψ της όποιος άδιάσπαστος συνέχεια ειπε ή σημερινή ελληνική εκκλησία, χρησιμεύουσα πάντοτε ως θησαυροφυλάκιον και κιβωτός των χριστιανικών άληθειών, όνομαζομένη δέ δια τούτο αύτοδικαίως, ιστορικψ δε δικαίωμάτι, μήτηρ των χριστιανικών εκκλησιών άπασών της γής. Το σύμπερασμα δέ του λόγου του ήτο, ότι, αν δέν ύπηρχεν Ελλάς, ό χριστιανισμός δέν θα έξηλούτο εις τον κόσμον και ό κόσμος θα είχεν άλλην μορφήν, άλλ' ή σημερινή μορφή του κόσμου, ό πολιτισμός, ή άνάπτυξις, ή πρόοδος, ή έλευθερία, τά πάντα όφείλονται εις την Ελλάδα. Ο λόγος ούτος προξένησεν άρίστην έντύπωσιν. Ευχαριστίαι δέ μεγάλαι τψ έγένοντο όχι μόνον έκ μέρους των άντιπροσώπων των χριστιανικών εκκλησιών, άλλά και έκ μέρους των άντιπροσώπων του Βουδδισμού, του Βραχμανισμού και Κομφουκισμού, ήτοι Ιαπώνων, Ινδών και Κινέζων.

Μετά δύο ήμέρας προσεκήληθη να όμιλήση εις το μέγα και άπέραντον οικουδομημα του «Γυναικείου Συλλόγου». Μετά μικράν εισαγωγήν της προέδρου, ό λόγος εδόθη πρώτον εις αυτόν. Ομίλησεν επί 20 περίπου λεπτά της ώρας. Χειροκροτήματα, ρωναι των κυριών άλλεπάλληλοι ύπερ της Ελλάδος. «Χαίρετε, έλεγον, τά πνεύματα του Αριστοτέλους. Χαίρε το πνεύμα της Ελλάδος.» Η δέ άντιπρόσωπος των θρησκευμάτων τον ήσπάζετο ως αδελφόν.

Πόη έτοιμάζεται να όμιλήση εις τάς 27-28 ημέρας εν Νέα Υόρκη εν

τη Συνόδω των εκεί επισκόπων και έρεών, ένθα προσεκληθή. Έχει δέ ήδη προσκληθείς έκ δέκα τεσσάρων μεγαλοπόλεων, της πολιτείας του Τέξας, της Ουαίο και της Πανσουλβάνιας, εν μεταβή και όμιλήση και εκεί. Θα έχη πλείστας προσκληθείς έκ όλων των πολιτειών της Αμερικης και θα μεταβή άπανταχοϋ ενά καταστήση γνωστόν εν Αμερικη την μέγαν ταύδε άγνωστον ελληνικήν Εκκλησίαν. Έτι δέ θα αναπτύξη και τον σεβασμόν του νέου τούτου κόσμου προς την Ελλάδα, εν τψ όνόματι και ταίς ευεργεσίαις προς τά έθνη και προς τον κόσμον των προγόνων ήμών της άρχαίας Ελλάδος.

Εξ άλληλογραφίας της «Ν. Εφημερίδος.»

ΒΕΒΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΤΡΙΚΟΥΠΗΚΟΝ ΚΟΜΜΑ.

Το «Άστν» γράφει: Παρά το γραφέν υπό της «Άκροπόλεως», ότι οι φίλοι του κ. Τρικούπη άνιρχονται εις όγδοήκοντα, δεβαιούμεν αύτην, ότι η έγκύκλιος έπιστολή μέλλει να σταλή εις τον αριθμόν των βουλευτών, εν ώρίσαμεν ήδη πρό καιρού ως άποτελουντα την δύναμιν του κόμματος της προκατόχου κυβερνήσεως δηλαδή εις 114, μείον ενός, του επιστέλλοντος την έγκύκλιον. Έκατόν δεκατέσσαρες δέ εινε οι άκλόνητοι φίλοι του κ. Τρικουπη διότι δέν ύπολογίζομεν πόσοι άκόμη και εκ των εξήκοντα δήθεν ύπουργικών θέλουσι προστεθή εις αυτούς, προσελλκούμενοι μόνον έκ του αριθμού τψ 114 και χωρίς να λάβωσι την έγκύκλιον έπιστολήν.

Όστε ούδαμώς εινε άπασον υ άναλαβη και αύθις τάς ήνίας του κράτους εκ Τρικουπής.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΚΟΣ ΔΙΟΝ ΛΑΤΑΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Μεγάλων τιμών αξιούσι τον σεβασμιώτατον Ζακύνθου κ. Διον. Λάσαν οι εν Αμερικη, πρό πάντων οι κληρικοί και ίδια οι επισκοποι, ως και ή ανωτέρα τάξις, ή των πλουσιών. Έσχάτως προσεκληθή δι' έπιστολής του επισκόπου της Νέας Υόρκης, όπως παρευρεθής εις μίαν σύνοδον όλων των κληρικών της πολιτείας, δεκατέσσαρων επισκόπων και διακοσίων εξήκοντα ιερέων, οίτινες εξήρασαν σχεδόν πάντες την επιθυμίαν να τον ίδωσι και όμιλήσωσι μετ' αυτού.

Μεγάλην έντύπωσιν έμποιοϋσιν οι λόγοι του εις τους άμερικανούς. Μέχρι της 9ης 7θρίου είχεν όμιλήση πεντάκις ένώπιον πολυπληθών άκροα-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατά μετάρρασιν έκ του Γαλλικού (ΥΜΟ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ) ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ ΚΕΦ. ΙΙΙ. ΤΟ ΣΥΜΒΑΝ ΤΟΥ Κου ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ.

Προσβληθείς κχιρίως έκ της όρμησεως ταύτης ειρωνείας έ Αμβρόσιος, όστις άλλως τε ήτο ήδη γέρον ήσθάθη τους πόδας αυτού κλονουμένους και κατίστη πελιδνός. Η συγκίνησις του όμως αύτη διήρκεισεν επί τινάς μόνον στιγμάς, διό αναλαβών την προτίραν αυτού ψυχραιμίαν:

«Θέλω να μάθω, είπε καθ' έκυτόν, ε. αυτός ό τριτκατάρατος Πίτρος Σάγς, όστις πάντα τέ εν τψ οικψ του Θωμαί συμβάντα ρίχνεται γυρίζων, ήκουσε την πρόσ τον Θωμαί συνόδομιν μου πρό της άρξίσεως του «εκλαμπρατάτου». Αλλά έγώ ως προσπαθήσω να ύπερταπισθώ. Καί μετά την σκίψιν ταύτην έγείραε την κεφαλήν εν άγανάκτησι ως άνθρωπος, ού βίανως προσεβλήον την ύπόληψιν. — Κύριε Πέτρο Σάγς! Κουδουρίζετε εμπροσθεν των καταπτέρων μου επί τον ίσον έτα. Τόνον

τό καλήτερον! Θά όμιλήσωμεν άργότερα περί τούτου, σάς είδω τον λόγον μου. Πρός τό παρόν ακούσατε τούτο μόνον. Έπειδή ούδέμιν έξουσίαν έχετε επ' έμού, ούδέ δικαίωμα όπως με άνακρίνητε, είτε έπιθούλωσ ειτε μή, σάς συμβουλεύω πρό όρελό: σας να περιορισθήτε μόνον εις τό να κάμητε άπλήως την καταγγελλίν σας, ένν νομίζητε ότι ύπάρχει άνάγκη να τό πράξητε. Έάν αύτη, ληρθή ύπ' όψιν υπό των άνωτέρων μου, ταυθ', όπερ δέν πιστεύω, τότε δύναμαι υ' άπολογηθώ. Πρός τό παρόν άποσύρομαι. Καί έκαμεν εν-βήμα προς την θύραν. Παρευθύς όμως ό αγαπητός αύτου συνάδελφος έπιθέτων τάς χείρας επί των ώμων του είτε:

—Διό να εξήλθητε πρέπει να λάβητε την συγκατάθεσιν μου, Έπειδή δέ δέν δύναμαι να σας την παραχωρήσω, λάβετε κρίσι, ως άπόφασιν να διανυκτερεύσητε εν τη ειρική.

Καί στραφείς προς τους όπαδούς του μετ' στατικού μειδίσματος, όπερ ως αίγμη έξίφους διεπέρασε τά ένδομυχα της καρδίας του Αμβροσίου:

—Όδηγήσατε είπεν, εις την ειρικήν τον πρψήν διαπρεπή πράκτορα, του Πρωτοδικαστού των εγκληματιών, τον έπικαλούμενον «ερεμιατοπρόδατον.» Τότε ό «ερεμιατοπρόδατος» ήνώθησεν δε ή τε όλως διόλου χυμένος και δέν είχεν άλλην έλπίδα σωτηρίας ή την άραπέτευσιν έκ της φυλακής, ένθα έμελλεν έντός όλίγων στιγμών να κλειθής.

ΚΕΦ. IV. ΟΙ ΔΙΑΣΤΑΓΜΟΙ ΤΟΥ ΘΩΜΑΙ ΣΙΑΒΑ.

Καθ' ην στιγμήν ό αγγέλους διέρρευε των χειρών της αστυνομίας, αί όδοι της Δισθωνος ήσαν καθ' ολοκληρίαν έρημοι. Πάντες οι κίτοιχοι είχον επιστρέψη εις τάς εστίας αυτών και τη έξιπρεσί μικρών τιμών και εύρίθμων ρωνών ανησθημένων επί της προσώψεως κυβερνητικών τιμών καταστημάτων πάντα τά λοιπά ρώτα ήσαν εσθισμένα. Ο ώρατος και βελός ούρανός της Πορτογαλλίας, ως όλων των μεσημβρινών χωρών, καιτοι έφαίνετο άπαστράπτων έκ των άπειραριθμων ροσερόλων άστέρων δέν ήθύνετο δια της λάμψεως αυτού να προδώση την φυγήν του κακοποιού της νυκτός, όστις μετά πορείαν ένς περίπου τεσσάρτου της ώρας, βεβιωθείς ότι εύρισκετο πλέον εν πλήρει ασφαλεί εθεώρησε κάλον να καθίσση επί λιθίνου ενός έδωλιου, όπερ εύρίσκετο εις την γωνίαν άμαζαθύρας τινός.

Ότε άνεχώρει έκ της κατοικίας του μετ' άποφάσεως να μη επιστρέψη πλέον μη δίδων παντίπαι προσοχήν εις τά παράπανα του άτυχούς «ερεμιατοπρόδατου», έσκόπει να κατευθυνθή εις τά περιχώρα, όπου κατείχεν ασφαλές τις κρυφώγετον εις αυτόν μόνον γνωστόν και την νύκτα της επύσεως εν επιστρέψη εις την πόλιν προς εκτέλεσιν του κακούργηματος. Δευθυνόμενος όμως εις τό κατάλυμα τούτου δέν εξήλεσεν την φυγτωματιέραν όδόν, καθότι έφρόνει ότι θα ήτο

ή μέλλον άκροατής και εύρη τυχερώς τό ειρημίνον έδωλιον, εν' ου καθίτας ήρριπτο σκεπτόμενος περί του πρακτικού.

«Όχι άνόητα τομήματα, διανοήθη. Πριν η προώ εις την εκτέλεσιν αυριον την εσπέραν η μέλλον άπέψη, άρψ μεσσηνικιαν ήδη σημαίνει τό ωρολόγιον της Παναγίας της Ατόχας, δέν θα έπραττον κακώς να πληροσορηνώ τί συνέθη εις τον Αμβρόσιον. Πρέπει να γνωρίζω καθ' ην περίπτωσιν ήθελε τψ συμβή δυστύχημά τι, ένν θ' άνακρίθη παρευθύς η μέγαν της πρώτας. Έπαίξα θανμάσια τον άπλοΰν μου συνάδελφον. Αλλά όρείλω να περιμένω ότι βάποκαλύψη πλλά πράγματα, εν η περιπτώσει ήθελε περιέλθη έκ του έμαρτίου μου και την ειρικήν του Πρωτοδικαστού. Ούτω λοιπόν έχω δύο ύποθέσεις να εξετάσω πριν η προώ εις την έπιχείρησιν. . . » Ο σεβστός μοι φίλος συνέληθη; ή έν συνέληθη, υπεδίληθη εις άνάκρισιν;

Δέν ύπάρχει μέσον να έργασθώ δια τον «εκλαμπρόδατον» πριν η εξακριβώσω τό σπουδατον ποϋτο ζήτημα. Αλλως: θα διατρέξω τον κίνδυνον, καθώς λέγει η προοίμια, να υπάγω εις ζήτησιν μαλλίσι και να επιστρέψω και ρευμένος.

11. «Ος εύκόλως νοΐ τις, ό εκκωργος ένόμιζεν ότι μόνος ό Αμβρόσιος έκ του βάθους του έμαρτίου ήκουσε την μεταξυ αυτού και του «εκλαμπρόδατου» συνομιλίαν δέν έφραντάθη δέ ποσά-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΡΩΣΣΙΑΣ.

Μέχρι τούδε η Γαλλία εδάνεισε τη Ρωσία (δ 1)? γλιεκατομμύρια, άλλα τα χρήματα ταυτα εχρητισμεσαν κυριως προς τροπήν αρχαιοτέρων δανείων. Η Ρωσία ηλλαξεν απλωσ δανειστάς και απηλλάγη τών πρώτων τοκογλύφων. Από τούδε εμεις το νεον ρωσικόν δανειον θα έπαυσανη την οικονομικήν της Ρωσσίας άκμηνη και την στρατιωτικήν αύτης δύναμιν και θα χρητισμευση εις τον καταρτισμόν νέων συνταγμάτων. Διά τών γαλλικών περισσευμάτων θα διαμορφωθη στρατιωτική και οικονομική άμα ισχύς παραλύουσα την Γερμανίαν. Εάν η γαλλορωσική συμμαχία διατηρηθη, θα διατρανωθη εκ νέου άδυσώπητος ιστορικός νόμος. Θάττον η βράδιον η Γερμαγία θα καταστη και στρατιωτικώς και οικονομικώς ανικανος να τηρήση την εν Εύρώπη ήγεμονίαν, θα σημάνη δε η ώρα της αποδόσεως. Η μόν Γαλλία εϋδέν άλλο ζητεί, η την Αλσατίαν και την Λορραίνην. Αλλ' αι αξιώσεις τών ρώστων παρά τον Βιστούλαν εστονται μειζονες. Την προς ανατολάς όρμην τών Γευτόνικων θα διαδεχθη η προς δυσμάς τών Σλάβων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Γένουα 15.—Τό μνημείον του Γαριβιάδη έγκαινιάθη. Κατά την περίστασιν ταύτην ο κ. Κρίσπηρ έδήλωσεν ότι πρέπει να ύεωρήση τις παράφρονας τούσ θέλοντας τον πόλεμον. Τουλών 15.—Αί έστρατι, οι γαροι και τα δείπια προς τιμήν τών Ρώσων εζακολουθησι.

Οτι εϋδενικα λίξις διέφυγε τών ότων του Πέτρου Σάχη. Ούτίνα λοιπόν άλλον εφοβείτο είμη τον Αμβρόσιον. «Εάν εινε ελεύθερος, εσκήθη, τούτο θα προήλθεν εκ του ότι οι έντιμοι αύτου συνάδελφοι ενεδείχθησαν τό έρωσινόν μου. Καί εν ταύτη περιπέσει τι ήδύνατο να πράξη εναντίον μου, χωρίς να προδώση εαυτόν; Άλλως τε γνωρίζω ποιου είδους άνθρωπος εινε. Επειδή κατέχει τό μουσικόν μου και επειδή εινε και κερδοσκόπος, όταν θα έκτελεσθη τό κακούργημα, αύτος θ' άπειτήση μεγαλήτερον μεριδι εκ τών μισθών μου. Διά τόν λόγον τούτον, λόγον άλλωσ εϋτέωδη, θα τηρήση σιωπήν. Αλλ' εάν συνελήθη!

Αρνού είκαμε πίκρα ταύτας τίς σκέψεις και διά μιξ χειρονομίας, εμφανούσης ευχαριστήσιν, ότι τά εν τώ βλακτικώ του περιεχόμενα ήσαν ικανοποιητικά, εδίστασε προς στιγμήν και ισκήθη ν' άδότηση την εις τον πλάστην του δοθείσαν ύπόσχεσιν. Αλλ' ωριμότερον σκεφθείς και υπό απληστίας ώθλούμενος άπεράσθη να έκτελέσθ το έγκλημα. Αλλ' άνευ του δολοφονητήσ τού είλαμπερτάτου θα έλάμβανε την εις τα σύνορα της Ισπανίας άγροσιν, χωρίς, προς ην αισθάνονται ιδιαιτέραν κλίσιν οι ευγενεις της μεγάλης όδου. Επεί τέλωσ ότι πλέον εϋρέθη εις τον κολορωνα τών διαταγμών του, κτυπήσας εκ της χειρός το μέτωπόν του, ως να ειχε καταλήθη υπό αίφνης, τινος εμπνεύσεως ήγγεθη δε' ενός άλλωτος και εϋρέθη εις τό άδελφόν των μικρών σενών όδων, ζιγινις έκάλου-

Λονδίνον 15.—Ο «Χρόνος» λέγει ότι παρά την σύστασιν ρωσικου στόλου εν τη Μεσογειώ η Μεγάλη Βρετανία δέν θάπρωτη ποτε της επικρατησεως.

Παρίσις 18.—Ο κ. Καριώ τηλεγραφήσ προς τό Τάραν, ανηέχη εις την φιλιαν και την συμπάθειαν η σου εις την Γαλλίαν και την Ρωσίαν. Η άπάντησις του Τάραρου περιερίζεται εις την έκφρασιν της ήδονης ην ο στόλος αισθάνεται αποδιδων την επισκεψιν της Κρουστώνης.

Ο γαλλικός και ο ρωσικός τύπος όμορπώνως εξαίρουσι τον καθαρώσ ειρηνικόν χαρακτήρα τών διαδηλώσεων, διότι οι Παρισιοι άπέφυγον επιμελώσ παν ετι ήδύνατο να προακρούση προς τούσ ξένουσ.

Εν τώ δείπνω τώ παρατεθέντι εν Τάραντι εις τον ναύαρχον και τούσ άξιωματικούς του άγγλικου στόλου, ο ναύαρχος Κόρση και ο Λόρδος Σέιμουρ επέδειχάσαν την φιλιαν της Αγγλίας και της Ιταλίας.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΝΟΓΡΑΦΗΣ.

Ηωλείται άντι 2 1/2 γρ. εν τώ βιβλιοπωλείω του κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου εν ταύθα, εϋρίσκειται δε και εν τούσ βιβλιοπωλείοις τών κ. κ. Δ. Ηετρίδου και Ε. Μιχαηλίδου εν Λευκωσία.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

πτον τότε τό έκτεταμένον έκίνο περιμετρον τό άριερωθέν εις την πόλιν κατά τον 18ον αιώνα υπό του περιφήμου μοναστηρίου των Δομνηνικών του Αγ. Αντωνίου. Μετά πέρειαν οίκα περίπου λεπτόν της ωρεσ ισχυμάτησ εις την όδον του άθακτικώ εκπροσθεν οίκου τινος εϋτέλωσ εζωτέρικου και εκει εζήταλε τρις επανελημμένωσ φωνήν αλίκτηροι. Η μίμησις ύπήρξε τσοϋτόν επιτυχής, ώστε άνευ του τελικου ήχου του σκοπίμου παρακαθέντος θα ήτο παλύ δύσκολον εις έκείνον προς όν τό σύνθημα άκηϋθόνατο να μη τό συγγήσθ προς την φωνήν αληθούσ αλίκτηροι. Ολίγαί μόνον στιγμαί παρεήλθον μετά τό σύνθημα και ή θύρα του Ιστορικού ήνοιγήθη κατά τό ήμισον εν μεγάλη ήσυχία. Ο κακούργος λοιπόν προωρήσας ειπε χαμηλήν τή φωνήν.

—Χαιρετίσω τον σιδηστόν μου πάππον!

—Είσελθε Θωμαί, είσελθε είκνον μου, αφήντες φωνήν τις σχεδόν εις τό σός του νεήλυδοσ τού! όπερ και έσπευσε να πράξη ο «εγγελευσ» αρνού προσεκτικώσ έσριψε βλέμμα εις την όδον.

Η θύρα επανεκλείσθη μετά προφυλάξεισ άνευ του ελογιστου τριγμού, ενώ όλκι οι αλίκτηροι της συνακτίας, άπατηθέντες εκ της προκληήσεωσ του ψευδοσ αδελφού των εζηχολούθεν φωνούντες εν άμίλλη.

ΚΕΦ. V. ΠΩΣ Ο ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΣ ΑΝΑΚΤΑ ΘΑΡΡΟΣ. Ένώ ο Αμβρόσιος έπορεύετο εις την ερ-

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΓΑΤΑΝΟΡΑΚΕΣ ΠΡΩΓΗΣ ΒΟΗΘΗΦΟΣ

εκαίθησαν ισγάτως εν ταύθα και πωλουται εις συγκαταβατικασ τιμας. Οι επιθυμούντες απεθωνήωσαν εις το εν Αρσνακι πρακτορείο, της εταιρείας Prince Line.

NEON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Εν τη κατά την όδον «Οξερρό» οίκω της Κασ Αγγούτας Κ. Χαλαμπιδου ήείχη νέον ξενοδοχείον υπό την διεύθυνσιν της ιδιοκτητήριασ, ένθα οι προσερχόμενοι δύνανται να εϋρίσκωσι δωμάτια ύπνου λίαν ευρύχωρα και εϋάερα. Το ξενοδοχείον τούτο θα διακρίνη άκρα καθαριότησ και έκτακτος περιποίησις, διό οι πελάται ετρωσαν βιβδιον, ότι θα μένωσι καθ' όλα ευχαριστημένοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

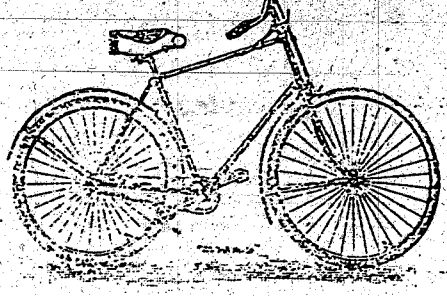
Εν τώ τυπογραφείω ήμών γίνεται πάσα τυπογραφική εργασία μετά πάσης της δυνατής φιλοκαλίας εις τιμας λίαν συγκαταβατικασ, οίον: ετικέται κληρονομικασ ήτοι ασκήτρια, γεωστικα γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικα, δηλωτικα Τελωνείου, διπλώτυπα, φορτωτικα κλπ.

ΤΥΠΟΙΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

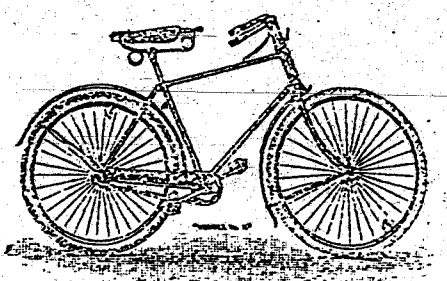
κτην περικυκλωμένος υπό των συνάδελφων του, μη έχων άλλην ελπίδα σωτηρίας η την φυγήν, εζήτησε κατά πρώτον να εϋση και άλλο τι μέσον, ίνα δυναθή ν' αποπληκνήσθ την δικαιοσύνην. «Βιβδιώσ, έκκήθη, δέν πρέπει ν' άναγκάω τάσ καταραμένησ ενδείξεισ της εν τώ οίκω του Θωμαί παρουσίας μου, αντιτατόμενος εις τάσ καταθήσεισ του Πέτρου Σάχη, του τρομερού τούτου ήθροσ μου, όστις έχει πληρη την εμπιστοσύνην του Πρωτοδικαστού. Εκτέσ τούτου και οι πράκτορες, οίτινες νυν αποτελοϋσι την έντιμον συνείδαν μου δύνανται να επικυρώσωσι την κατάθεσιν του δια της ίδιασ αυτών μαρτυρίας. Ας όμολογήσω λοιπόν, χωρίς να θελήσω ν' άμυρσθητήσω εϋδενικαν λεπτομέρειαν, την παρουσίαν μου εις του Θωμαί Σίλβα, την μετά του προδούτου συντάλαξιν μου πρό της κρίσεισ του είλαμπερτάτου, εν φιλικήν μου μεταγγήσιν εν τώ έρωσινόν ότε έκρουσε την θύραν του οίκου κλπ. κλπ., όσιν τάχα τι ταύτα σημαίνουσι προκείμενον περί ανθρώπων ευφροσμένου υπό αγαλών αισθημάτων. Δέν εινε η πράξις τό έγκλημα. Εινε η πρόθεσις. Ω! η πρόθεσις, ίδού τό σπουδαίον ζήτημα. Ούτω λοιπόν θα είπω εις τον κριτήν έκείνον, όστις θ' αναλάβη να με δικάζη:

«Ας εϋρεσθηθή η έντιμότης σας να λάβη υπό όφιν αύτης, ότι είμαι μέλος της αστυνομίας, από των χειρών της οποίας διαρπύγει από πολλού ο Θωμαί Σίλβα, ο δικαίως ένεκα τούτου επανομαθεθείς εγγελευσ. Αρα εϋθ θ' ημιχάλη

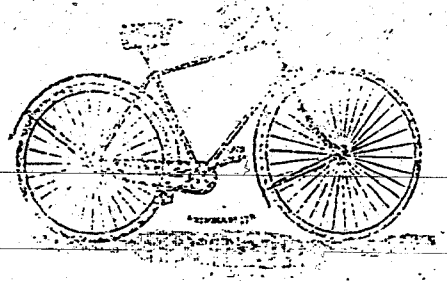
ΠΟΔΗΛΑΤΑ

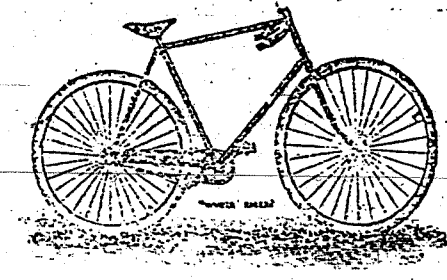
HUMBER

ΤΑ ΣΤΡΕΠΤΟΤΕΡΑ

ΤΑ ΚΟΜΨΟΤΕΡΑ

ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

Αμβρόσιος πρώτος Πράκτωρ αισθάνθεισ την φιλοκαλίαν του κεντομένουσ, συνέλαβον κατά νόον να περιπλέξω επί τέλωσ τον διαδόνον τούτον εγγελευσ εις τό δικτύ μου. Μετά μίτην και ώριμον σκέψιν εϋρον ότι τό καλύτερον μέσον, όπερ ήδύνατο να μεταχειρισθ διά να προσελκύσω τό έκλεκτόν τούτο φέρονμα ήτο μεγαλοφυής τις εμπνευσις, δι' ην θα ύπερηφανούσην, εάν δέν με ώδήγει, εις ην τώρα εϋρίσκομαι θέσιν, δηλ. να εϋρεθω εις την άνάγκην να δικαιολογήσω δι' έγκλημα συννοχής μετά του μύλλον επεκινούτου κιαούργου της Αισθώνος! Αλλ' εζωλώτατε, εϋρεσθητήτε να πιστεώσητε, ότι η εμπνευσις έκείνη οϋδέποτε ήθελε τώχη τσοϋτω ταπεινής έκβίσεωσ εάν ο έντιμος συνάδελφοσ δέν ήγγετο να ριφή εν μέσω των στρατηγημάτων μου και να μόν διαρρήξη τό δικτυ άκριώσ καθ' ην στιγμήν ο κακούργος έμελλε να περιπλεχθή εν αυτοίσ. «Εζήγηθητι καλύτερον» θα μοι είπη ο δικαστής.— «Εάν ζητώ καλύτερον τούτου» θα σπεύσω και εγω ν' απαντήσω. Είχον διαδοχαιώση τον Θωμαί, ότι θα συνέπραττον αύτω άντι άμοιβής τινος και θα άπεμάκρυνον του θεάτροσ των άίλων του τούσ αστυνομικώσ πλάκτορας, άπετών αυτουσ εις τάσ εγκλησιστων, έκτέσ εάν μη έλεγε πών τό μέρος, την ήμεραν και την ώρα, καθ' ην έμελλε να κειταρπαθή τό έγκλημα.